

חמשירון

מעשה בילדה, שמה לוליטה,
שלקרוא עתונכם היא החליטה.
דף ראשון היא פתחה,
השני רק הפכה,
ומרוב סומק — פניה חליטה.
דויד בן-שאול, צה"ל

★

מעשה בילדה, שמה לוליטה,
קול באם עוד היה לה מליטה.
את אדים דהיפילים
היא ביקשה להקשיב
ומאז לה קוראים חוליטה.

ג. ב., ירושלים

★

מעשה בילדה, שמה לוליטה,
או זיווה, או דליה לביא'תה,
שוויתרה על בגדים
עליונים, תחתונים,
ובזכות זה הפכה כוכביתה.

שלמה טבוק, תל-אביב

★

מעשה בילדה, שמה לוליטה,
עגולה ושטוחה כמו פיתה,
שקפמה לאביר
גם חכם, גם עשיר,
ומאז היא עושה דולצ'ה ויטה.

יואב צבר, תל-אביב

★

מעשה בילדה, שמה לוליטה,
על צרות למפא"י היא החליטה.
עם אביה, יחידו,
חיש עלתה על הקו...
ואז "כן לוקן" היא הפליטה.

אמוץ גל, קיבוץ גבולות

★

מעשה בילדה, שמה לוליטה,
שאמרה לשמן — "לא טעית!
אל תשים לב לגיל
כי כולי סכסאפיל,
והייתי מוכיחה — לו רזית!"

מ. ב., תל-אביב

★

מעשה בילדה, שמה לוליטה,
לשמוע מוסר בה המעיטה.
היא היתה משתוללת,
שותה וזוללת —
עכשיו יש לה כבר אומריטה.

ה. ק., רמת-השרון

★

ואליך, ילדה, שמך לוליטה —
(לא חשוב, מניירותך או
מליטה):
את עצמך נא הרגיעי
כי לגיל עוד תגיעי.
קודמתך, שלוותך שווא
השביטה.

דויד בן-שאול, צה"ל

★

אינני יודעת מה לעשות אתכם, קור'
אים יקרים. כשאני רואה כיצד תוקף
אתכם הפחד, כשאני צריכים לשלוח
חמשיך להעולם הבא. ראו נא את ראשי
התבות הרבים החתומים על החמשי-
רים! מה זה? יש לכם אומץ-לב לחבר
חמשיך, אך אין לכם אומץ לב לחתום
עליו בשם מלא? השב. לא קורא חמ'
שירים — ואם קורא, לא מבין.

כדי לגות מעט מהמין הנשי, שכבש
לאחרונה את גושאי החמשירון, נסו נא
להמשיך את השורה: **מעשה בנברכר**
שמו אבנה... וגורא איזה חמשיך
יצא לכם מזה.

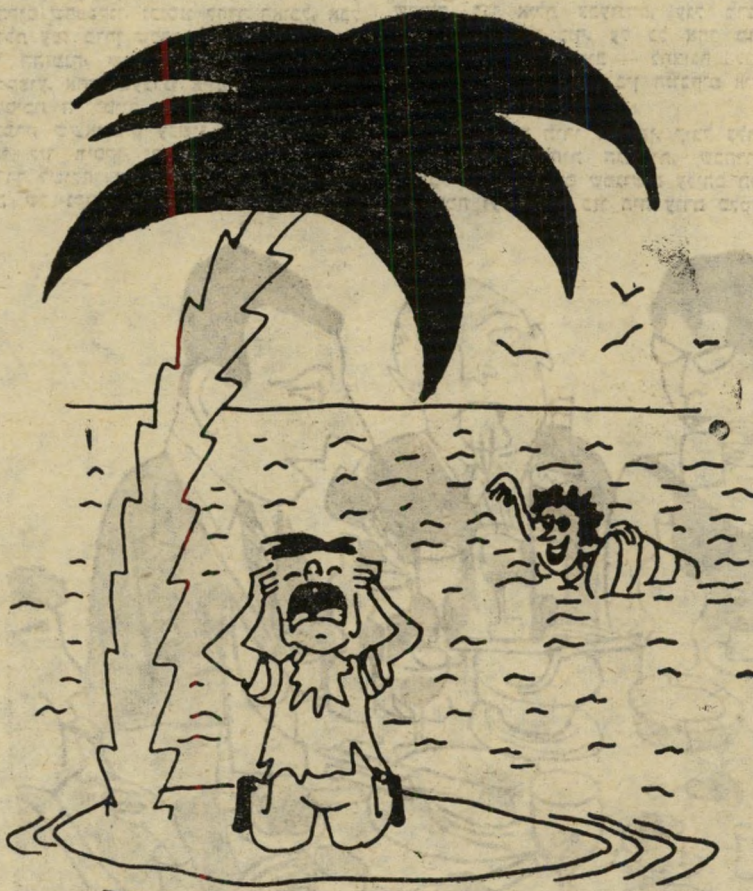
העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים
בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה
בפרס של עשר ל"ו שיוענק מדי שבוע. הזוכה
בפרס השבוע הוא הקורא דויד בן-שאול, צה"ל.

מזה צוחקים באוניברסיטה

"רק לא סטודנטית!"

השקשה

הכותרת לקשקשת העליונה, שהסדר
הפך אותה לפני שבועיים על צידה מ'
סיבת השו יודע למה, היא: **כפי שה'**
לשון רואה את מיברשת הי
שיניים בבוקר, הוציע אותה הקורא
היקר מאור, עודד גרינברג מרמת-גן.
כותרות אחרות הוצעו עלידי אריה בן-
דויד, ירושלים: **מסרק צף בתוך**
חבית שקופה, וכן עלידי א. כ.,
גבעתיים, שמיד תפס שמישהו הפך את
הגלוסה ולכן הוציע: מהצד — **קרקס**
ריק ובמרכזו **כדוב לאריות**.

השבוע שוב יש לי ציור ללא כותרת,
ואתם מתבקשים לשבור לכם את הראש
ולהמציא כותרת מתאימה — ומי ש'
מתכוון לבקש ממני שאחתום לו רק ב'
ראשי תיבות, שיקרא בסובו את הערו'
תי בסוף שרשרת החמשירון.

כיצד תבסתי את אייכמן

ספר אסבתא!

תפסתי את אייכמן ככה: לקחתי אתי שני גליונות של שבועון
הראדיו ונסעתי עם זה לארגנטינה. הגעתי לבואנוס-אירס ביום
החמישי אחרי-הצהריים, וחייכתי שם לאייכמן ליד תחנת ה'
אוטובוסים. כשהגיע אייכמן ועמד על ידי, התחלתי לקרוא את
השבועון וכמוכן שמיד נרדמתי.
כשראה אייכמן שאני קורא משהו, התחיל גם הוא לקרוא
ימתוך סקירות גרידא, וכמוכן שגם הוא תיכף נרדם.
עכשיו שנינו ישנו (גם אני וגם אייכמן), אבל כיון שאני
נרדמתי קודם, יצא לי גם להתעורר קודם ואז, כשהתעוררתי,
לקחתי את אייכמן הנרדם לשדה-התעופה, והשאר כמוכן ידוע.
כיון שזו האמת הפשוטה על לכידת הצורר, יורשה לי
לשאול, איך זה קורה שכל אחד שרוצה להרחיק כסף מן ה'
היכסוריה, מוציא ספר ומספר כיצד הוא תפס את אייכמן?
ניקח למשל את מויש פרלמן. נכון אומנם שפרלמן הוציע
לי לקחת שני גליונות דבר במקום שבועון הראדיו, אבל אילו
שמעתי בעצתי, לא היה אייכמן חיי איתנו כיום, כיון שקרוב
לודאי שהייתי ממשיך עדיין לישון ליד אותה תחנה, והתפיסה
לא היתה יוצאת לפועל אלא אחרי הבחירות.
או למשל הצייד פרידמן. זה שהוא רדף חמש-עשרה שנה
אחרי החיה הזאת, זה אולי נכון. אני לא יכול להגיד על זה
שום דבר, מפני שאף פעם לא ראיתי אותו. אבל מה שהוא
אומר שהוא גילה את הכתובת של השטן, בזה אני כבר לא
כליך בטוח. לי אף אחד לא מסר את הכתובת, כי את הכתובת
של אייכמן מצאתי פשוט בספר הטלפונים.

עכשיו אני קורא מודעה בעתון שיש עוד אחד שהביא לתפי'
סת אייכמן וזה איזה מהנדס מלינץ שקורא לעצמו שמעון
ויונטל. גם הוא אומר שהוא רודף כבר חמש-עשרה שנה אחר
צורר היהודים. חבר ויונטל היקר: זה לא קונץ לרדוף אחרי
מישהו. הקונץ הוא לתפוס אותו, ואת זה אני עשיתי!

בכבוד רב —

יקותיאל בן אשליסיה גרינברג

מזה צוחקים האנגלים

